

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120206792
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120206792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: E. F., nar. X. O. XXXX, trvalý pobyt G. XXX, zastúpeného: Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o 2.823,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 40Csp/47/2020-82 zo dňa 20. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 645,34 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27.8.2020 do zaplatenia a úrok 5 % ročne zo sumy 2178,50 eur od 27.8.2020 do 7.10.2020 (I.) a v časti náhrady trov konania (II.) p o t v r d z u j e .

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.823,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. augusta 2020 do zaplatenia (I.) a súčasne rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. f), j) a k), § 11 ods. 1 ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov do 31.12.2012), § 52 ods. 1 až 4, § 100 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 497 ObZ (Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov), § 290 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 24. októbra 2011 medzi stranami konania, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobcovi úver vo výške 660 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 35,36 eur, počet splátok 42. Po preskúmaní obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mal súd prvej inštancie preukázanú absenciu zmluvných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Predmetná zmluva neobsahovala údaj o konečnej splatnosti úveru, ako ani dátum splatnosti prvej splátky úveru (v zmluve nebola uvedená ani výška, počet, termíny splatnosti splátok úveru, výška splátky vyplývala iba z oznámenia o schválení úveru). Predmetná zmluva obsahovala aj nesprávny výpočet RPMN, keď pri úrokovej sadzbe úveru vo výške 70 % a dodatočnom náklade 95,17 eur, nie je možné, aby bola

RPMN nižšia ako samotná úroková sadzba úveru 64,99 %. V prípade druhého úveru nie je možné RPMN ani vyčíslieť, keďže v zmluve nebol dohodnutý počet splátok ani výška splátok úveru. Uvedený záver súdu prvej inštancie sa vzťahoval aj na druhý úver, keďže úroková sadzba predstavovala 76,20 % a predpokladaná RPMN 60,48 % (nebolo možné ani vyčíslieť RPMN, keď v zmluve nebol dohodnutý počet splátok ani výška splátok úveru, predpoklady výpočtu RPMN). Dôsledkom absencie vyššie uvedených obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy, ako aj nesprávne uvedenej výšky RPMN v zmluve v neprospech spotrebiteľa, úver bolo súdom prvej inštancie kvalifikované ako bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho žalovanej prislúchal len nárok na zaplatenie reálne poskytnutého úveru. Keďže žalobca poskytol žalovanej na zaplatenie úveru celkovú sumu 4.315,36 eur a bol mu poskytnutý úver žalovanou vo výške 863,33 eur, žalobca uhradil na úver o 3.452,03 eur viac ako bol povinný. V dôsledku toho vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie, ktorého vydania sa žalobca domáha žalobou len vo výške 2.823,84 eur, a to predstavujúce splátky zaplatené od 6. maca 2020. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pre splátky zaplatené pred 6. marcom 2020, ktoré však neboli predmetom žaloby a preto námietku premlčania súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezpredmetnú. Žalobca sa tak dôvodne domáhal voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia, spolu s úrokom z omeškania, pričom vyzval žalovanú dňa 25.8.2020 na vydanie bezdôvodného obohatenia do 26.8.2020. Z dôvodu, že žalovaná bezdôvodné obohatenie žalobcovi nevydala, dostala sa do omeškania s plnením dlhu. Žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.823,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne (v zmysle vykonávacieho predpisu k Občianskemu zákonníku výška úroku z omeškania predstavovala o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) od 27.8.2020 do zaplatenia. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 645,34 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27.8.2020 do zaplatenia a úrok 5 % ročne zo sumy 2178,50 eur od 27.8.2020 do 7.10.2020 podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby a o výroku o náhrade trov konania rozhodnúť podľa miery úspechu sporových strán. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov). Žalovaná namietala, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vypořiadal s procesnou obranou žalovanej, zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti a vec nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie nesprávne podľa názoru žalovanej vyhodnotil vykonané dokazovanie, pokiaľ ide o rozsah vykonaných platieb od 6.3.2020, ako aj námietku premlčania. Súdom uvádzaný údaj o celkových úhradách spolu 4.315,36 eur nemôže mať oporu v žiadnom dôkaze. Žalobca uhradil celkovú sumu 3.670,02 eur. Pre konanie bolo podstatné, že v období od 6.3.2020 do podania žaloby žalobca uhradil sumu 2.178,50 eur. Z rozsudku súdu prvej inštancie však nevyplýva ako súd dospel k sume 2.823,84 eur (uplatňovaná ako súčet úhrad v období 6.3.2020). Žalobca tak nepreukázal hodnoverným spôsobom zaplatenie sumy 2.823,84 eur v období od 6.3.2020. Posledná úhrada predchádzajúca dňu 6.3.2020 bola platba 13.8.2015 vo výške 36 eur. Znamená to, že námietka premlčania v rozsahu prevyšujúcom sumu 2.178,50 eur bola uplatnená dôvodne a súd prvej inštancie mal žalobu v časti o zaplatenie sumy 645,34 eur zamietnuť ako premlčanú. Ohľadne sumy 645,34 eur mal súd žalobu zamietnuť ako nedôvodnú i preto, že bolo preukázané nezaplatenie sumy 645,34 eur v období od 6.3.2020 do podania žaloby, pretože nedošlo k úhrade sumy 2.823,84 eur, ale len 2.178,50 eur. Na jednej strane súd prvej inštancie uvádza v odseku 10. odôvodnenia rozsudku, že predmetom konania boli len úhrady uplatnené od 6.3.2020 (preto vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú), na druhej strane nezohľadnil, že v období od 6.3.2020 do podania žaloby bola zaplatená suma 2.178,50 eur (nie 2.823,84 eur). Okrem zamietnutia sumy 645,34 eur mal súd prvej inštancie súčasne zamietnuť aj žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 645,34 eur od 27.8.2020 do zaplatenia. Žalovaný namietal i nesprávne priznanie úroku z omeškania od 27.8.2020 zo sumy 2.178,50 eur, keďže uvedeného dňa sa žalovaný do omeškania nedostal, pretože sa o výške požadovaného nároku uvedeného dňa nedozvedel, do omeškania sa mohol dostať až deň nasledujúci po doručení žaloby, t. j. 8.10.2020.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Námietku žalovaného o nesprávnom vyhodnutí dokazovania pokiaľ ide o rozsah vykonaných platieb od 6.3.2020, ako aj námietku premlčania, označil za právne irelevantnú. Pred podaním žaloby žalobca zaslal žalovanému žiadosť o doručenie zmluvnej dokumentácie týkajúcej sa štyroch úverových vzťahov

vrátane zmluvy, ktorá je predmetom daného sporu, ako i žiadosť o vydanie prehľadu úhrad na každú jednotlivú zmluvu, teda aj na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.10.2011. Žalobca pripojil k žalobe ako dôkaz odpoveď žalovanej aj s prílohami, označené ako prehľad uhradených splátok a odpoveď na žiadosť o vydanie kópií dokumentov, ktoré boli žalovanej nepochybne spolu so žalobou doručené. Žalovaná mala teda od počiatku sporu uvedené listiny k dispozícii a mohla kedykoľvek v priebehu sporu až do vydania rozhodnutia rozporovať ich obsah, čo však neurobila. Z označených dôkazov jasne vyplýva, že v stĺpci čiastka žalovaná evidovala od 6.3.2020 do 7.8.2020 úhrady na predmetnú zmluvu v celkovej výške 2.823,84 eur. Z odseku 5 napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami, a to aj prehľadom platieb, ako i odpoveďou na žiadosť o vydanie kópií dokumentov. Súd prvej inštancie mal preto k dispozícii jediný dôkaz o žalobcom vykonaných platbách na predmetnú zmluvu, ktorý žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala, ako ani tento dôkaz žalovaná nespochybňuje v odvolacom konaní. Z uvedených listinných dôkazov tiež vyplýva, že žalobca v priebehu zmluvného vzťahu uhradil celkovú sumu 4.315,36 eur. Pokiaľ žalovaná v tejto súvislosti v odvolacom konaní tvrdenia ilustruje tabuľkou, ktorú vyhotovila o platbách žalobcu na zmluvu, žalobca namietal, že nejde o dôkaz, ktorý by bol spôsobilý vyvrátiť obsah skôr žalovanou vyhotoveného prehľadu platieb. Uvedeným spôsobom by žalovaná mohla v štádiu odvolacieho konania ľubovoľne poprieť ktorúkoľvek splátku žalobcu na zmluvu, avšak takýto postup je procesne neprípustný. Pokiaľ žalovaná hodlala spochybniť obsah listín, ktoré sama vyhotovila, mala tak urobiť v priebehu prvoinštančného konania, k čomu ale nedošlo. Súd hodnotí dôkazy každý jednotlivý a všetky v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Pasivita žalovanej v uvedenom smere nemôže ísť na ťarchu správnosti procesného postupu súdu prvej inštancie. Procesným postupom súdu nebolo znemožnené žalovanej realizovať jej procesné práva. Za nedôvodnú odvoláciu námietku označil žalobca aj poukaz na nesprávne priznanie úroku z omeškania od 27.8.2020, zo sumy 2.178,50 eur (podľa žalovanej od 27.8.2020 sa do omeškania nedostala, pretože o výške požadovaného nároku sa uvedeného dňa nedozvedela, do omeškania sa mohla dostať až deň nasledujúci po doručení žaloby 8.10.2020). Žalobca predložil predsporovú výzvu, aj e-mail, prostredníctvom ktorého bola predsporová výzva žalovanej doručovaná, a to na adresu, ktorú žalovaná uvádzala na svojich listinách, s poukazom na odtlačok pečiatky). Tieto listiny boli pripojené k žalobe a žalovaná mala priestor sa k týmto listinám vyjadriť, prípadne ich namietat'. Ostala však pasívna a až v odvolacom konaní žalovaná uvádza, že sa o výške požadovaného nároku žalobcom dozvedela až nasledujúci deň po doručení žaloby. Predsporová výzva bola žalovanej preukázateľne doručená na e-mailovú adresu, ktorú používa pri výkone svojej podnikateľskej činnosti a ktorú uvádza pre komunikáciu. Z odseku 10 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd považoval žalobu za dôvodnú aj v časti úroku z omeškania, keď žalobca vyzval žalovanú dňa 25.8.2020 na vydanie bezdôvodného obohatenia do 26.8.2020. Tým, že žalovaná na výzvu žalobcu bezdôvodné obohatenie nevydala, dostala sa nasledujúci deň s týmto peňažným plnením do omeškania a preto jej vznikla povinnosť zaplatiť i úroky z omeškania. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá obsahovým požiadavkám vymedzeným v ust. § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe, je preskúmateľný a riadne odôvodnený. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/2004). Všeobecný súd pritom nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 241/2007).

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Odvolacia námietka žalovaného o nesprávnom vyhodnotení vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie pokiaľ ide o rozsah vykonaných platieb žalobcom od 6. marca 2020 nebola dôvodná. Žalovanej bola doručená žaloba spolu s listinnými dôkazmi, označenými ako Prehľad uhradených splátok a odpoveď na žiadosť o vydanie kópií dokumentov (ktoré boli vyhotovené žalovanou a poskytnuté žalobcovi na základe jeho žiadosti pred podaním žaloby). Z týchto listinných dôkazov jednoznačne vyplýva (rubrika čiastka), že žalovaná evidovala v období od 6. marca 2020 do 7. augusta 2020 peňažné

úhrady žalobcu na predmetnú zmluvu v celkovej výške 2.823,84 eur. Rovnako tak z uvedených listín vyplýva celková úhrada žalobcu na predmetnú zmluvu vo výške 4.315,36 eur.

6. Argumentácia žalovanej, že údaj o celkových úhradách žalobcu vo výške 4.315,36 eur nemá oporu v žiadnom dôkaze a že žalobca v konaní nepreukázal hodnoverným spôsobom zaplatenie sumy 2.823,84 eur v období od 6. marca 2020, nemohla preto obstať. Žalovaná svojou obranou spochybnila obsah listín, ktoré sama vyhotovila, avšak učinila tak až v odvolacom konaní.

7. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (tzv. novoty), je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok (§ 366 CSP) a keďže žalovanou tvrdené novoty sa netýkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ako ani nepreukazujú, že v konaní došlo k vadám majúcim za následok nesprávne rozhodnutie a nejde o nezavinené doterajšie nepoužitie týchto nových skutočností a dôkazov (§ 366 písm. a/ až d/ CSP), na uvedené novoty nemohol odvolací súd prihliadnuť (žalovanej nič nebránilo uvedenú argumentáciu uviesť v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom žalobca vychádzal práve z listinných dôkazov, ktoré vyhotovila sama žalovaná).

8. Na tvrdenia žalovanej v odvolaní o odlišných úhradách žalobcu v rozhodnej dobe (od 6. marca 2020), predstavujúce novoty v odvolacom konaní, nebolo možné v odvolacom konaní prihliadať a preto nemohla byť úspešná ani odvolacia argumentácia týkajúca námietky premlčania, ktorá sa mala vzťahovať peňažné plnenie prevyšujúce sumu 2.178,50 eur (645,34 eur). Súd prvej inštancie správne vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú (predmetom konania boli len úhrady uplatnené od 6. marca 2020, v ktorom období žalovaná evidovala úhrady na predmetných zmluvách v celkovej výške 2.823,84 eur). Nemohol potom vzniknúť ani dôvod pre zamietnutie žaloby vo výške 645,34 eur s úrokom z omeškania.

9. Súd prvej inštancie správne považoval žalobu za dôvodnú aj v časti úroku z omeškania, vychádzajúc z výzvy žalobcu adresovanej žalovanej, na vydanie bezdôvodného obohatenia do 26. augusta 2020, pričom nasledujúcim dňom sa žalovaná dostala do omeškania s plnením dlhu a žalobcovi preto prislúchali okrem dlžnej istiny aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.823,84 eur od 27. augusta 2020 do zaplatenia.

10. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania, keďže žalobcovi, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v konaní neúspešnej, v rozsahu 100 %.

11. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v odvolacom konaní neúspešnej. O náhrade trov odvolacieho konania bolo preto rozhodnuté tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.